

БЮЛЕТИН
Каталог
Решения на ЕСПЧ
по дела срещу
България през 2015 г.
Брой 10

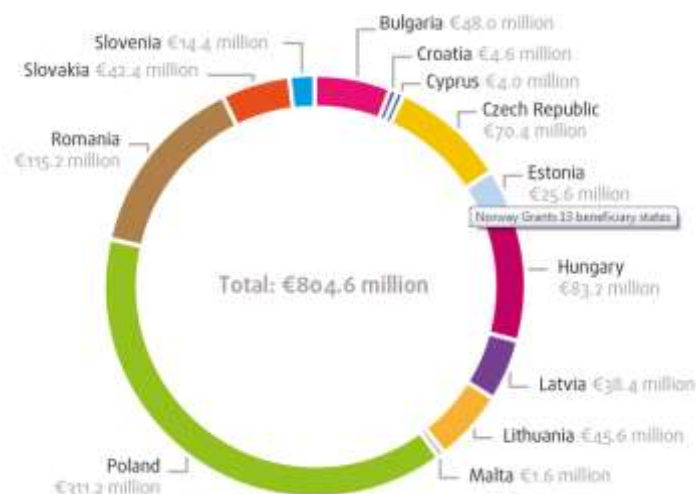
Бюлетинът е разработен в рамките на предефиниран проект № 3 „Укрепване на националните компенсаторни мерки за обезщетяване при твърдени нарушения на Конвенцията за правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и капацитета за изпълнение на решенията на Европейския съд по правата на човека”, с финансовата подкрепа на Норвежкия финансов механизъм 2009-2014 г. с безвъзмезден грант по Програмна област 31 Повишаване на капацитета и изграждане на сътрудничество в съдебната система.

Цялата отговорност за неговото съдържанието се носи от Дирекция ППРБЕСПЧ и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Програмния оператор или на Донора.

За донора

В периода 2009-2014 г. Норвежкия финансов механизъм подкрепя 61 програми в 13 европейски държави. Норвежкия финансов механизъм е достъпен за тринадесетте страни-членки, които се присъединиха към ЕС през 2004, 2007 и 2013 г.

За настоящия период по Норвежкия финансов механизъм са отделени осемстотин и четири милиона евро. Решаващият орган по схемата за безвъзмездна финансова помощ е Министерството на външните работи на Кралство Норвегия. Норвегия също така осигурява 95% от финансирането на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство (EEA Grants).

Съставител:

Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека”, Министерство на правосъдието

Контакти за кореспонденция:

Електронна поща: project3@justice.government.bg

Страница на Проект 3: <http://project3.humanrights.bg>

Интернет страница: humanrights.bg (в проект)

Съдържание:

Постановените през 2015 г. решения	2
Член 2 Право на живот.....	4
Член 3 Забрана на изтезанията	5
Член 5 Право на свобода и сигурност	13
Член 6 Право на справедлив съдебен процес.....	15
Член 8 Право на зачитане на личния и семейния живот	22
Член 9 Свобода на мисълта, съвестта и религията	25
Член 10 Свобода на изразяването на мнение.....	27
Член 13 Право на ефективни правни средства за защита.....	27
Член 14 Забрана на дискриминацията.....	31
Член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията Защита на собствеността.....	31
Член 3 от Протокол № 1 към Конвенцията Право на свободни избори	39
Член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията Свобода на придвижване.....	40

Постановените през 2015 г. решения

1. [„Булгарцвет – Велинград“ ООД и Коппе срещу България](#)“ решение по допустимост
2. [„Ünsped Paket Servisi SaN. Ve TiC. A.Ş. срещу България](#)“
3. [„Андреасен срещу Великобритания и 26 други държави-членки на ЕС](#)“ решение по допустимост
4. [„Братанова срещу България](#)“
5. [„Васил Христов срещу България](#)“
6. [„Велчева срещу България](#)“
7. [„Гусева срещу България](#)“
8. [„Данаилов и други срещу България](#)“ решение по допустимост
9. [„Данауар срещу България](#)“ решение по допустимост
10. [„Димитров и Рибов срещу България](#)“
11. [„Димитрова срещу България](#)“
12. [„Димитрови срещу България](#)“
13. [„Илиева и други срещу България](#)“
14. [„Караахмед срещу България](#)“
15. [„Константин Стефанов срещу България](#)“
16. [„Корпачьова-Хофбауер срещу България](#)“ решение по допустимост
17. [„Лолова и Попова срещу България](#)“
18. [„Михайлова и Малинова срещу България](#)“
19. [„Михайлова срещу България](#)“ решение по допустимост
20. [„Мичев срещу България](#)“ решение по допустимост
21. [„Мулини срещу България](#)“
22. [„Мюмюн срещу България](#)“
23. [„Неделчева и други срещу България](#)“ решение за определяне на справедливо обезщетение
24. [„Недялков и други срещу България](#)“
25. [„Нешков и други срещу България](#)“ пилотно решение
26. [„Пенчеви срещу България](#)“
27. [„Петков и Парнаров срещу България](#)“
28. [„Петрови срещу България](#)“ решение по допустимост
29. [„Попов и Чонин срещу България](#)“
30. [„Радев срещу България](#)“
31. [„Риза и други срещу България](#)“
32. [„С.З. срещу България](#)“
33. [„Симеонови срещу България](#)“
34. [„Славов и други срещу България](#)“
35. [„Стефан Станков срещу България](#)“

36. [„Стойков срещу България“](#)
37. [„Събев срещу България“](#)
38. [„Тантилови срещу България“](#) решение по допустимост
39. [„Тони Костадинов срещу България“](#)
40. [„Хаджигеоргиеви срещу България“](#) решение за определяне на справедливо обезщетение
41. [„Халил Адем Хасан срещу България“](#)
42. [„Цанова-Гечева срещу България“](#)
43. [„Цонев срещу България“](#) решение по допустимост
44. [„Ягнина срещу България“](#)

Съдът одобри едностранните декларации на правителството по пет жалби (*„Тодорова срещу България“*, жалба № 52035/07, *„Терзиева и Аврамова срещу България“*, жалба № 7456/06, *„Младенов срещу България“*, жалба № 24590/11, *„Иванчева срещу България“*, жалба № 5452/11 и *„Коцев срещу България“*, жалба № 18354/07) и на основание чл. 37, § 1, с) от Конвенцията реши да ги заличи от списъка на делата.

Съдът реши да заличи от списъка на делата на основание чл. 39 от Конвенцията пет жалби срещу България, по които бяха постигнати приятелски споразумения – *„Данаш срещу България“* (жалба № 10759/11), *„Стоянов срещу България“* (жалба № 6062/11), *„Тодорова срещу България“* (жалба № 55136/08), *„Димитров срещу България“* (жалба № 34633/08) и *„Христов срещу България“* (жалба № 13300/10).

На основание чл. 37, § 1, а) от Конвенцията Съдът реши да заличи от списъка на делата жалба № 39020/11 (*„Бееви срещу България“*), тъй като жалбоподателите са оттеглили жалбата поради постигнато между тях и властите споразумение.

Съдът реши да заличи от списъка на делата три жалби, поради това, че обстоятелствата по делата дават основание да се счита, че жалбоподателите нямат намерение повече да поддържат жалбите си по смисъла на член 37 § 1 а) от Конвенцията – *„Димитрова срещу България“* (жалба № 12412/13), *„Деянов срещу България“* (жалба № 10054/08) и *„Лалов срещу България“* (жалба № 25159/10).

Член 2 Право на живот

„Еркан и други срещу България“, жалба № 21470/10¹

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

Оплаквания по член 2 от Конвенцията в неговия материален и процесуален аспект – явно необосновани.

Жалбата е подадена от близки роднини на турски рибар, който починал при инцидент по време на опит от страна на български гранични полицаи да извършат проверка на борда на турски плавателен съд, навлязъл в българските териториални води на Черно море с цел извършване на незаконен риболов. Съдът намира, че властите не са действали небрежно при планирането и подготовката на операцията. Освен това той отбелязва и факта, че граничните полицаи са направили всичко възможно в опит да спасят живота на г-н Еркан. ЕСПЧ също така приема, че с оглед установяване на обективната истина, националните власти са провели ефективно разследване на действията на полицейските служители по време на инцидента, както и на всички обстоятелства по случая, включително и планирането и контрола на полицейската операция. Поради изложеното Съдът обявява оплакванията на жалбоподателите по чл. 2 от Конвенцията (право на живот) за явно необосновани.

4

„Михайлова и Малинова срещу България“ жалба № 36613/08²

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 2 от Конвенцията в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Жалбоподателките са майка и дъщеря. Делото е свързано смъртта на Борис Михайлов, млад мъж от ромски произход – баща на първата жалбоподателка и партньор на втората жалбоподателка, който загинал при сбиване с полицейски служител. Съдът намира нарушение на член 2 от Конвенцията, тъй като държавата не е изпълнила процесуалното си задължение да осигури независимо и ефективно разследване на инцидента.

¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150697>

<http://mjs.bg/47/1605/> решението в превод на български език

² Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152422>

<http://mjs.bg/47/590/> решението в превод на български език

С оглед мотивите да намери нарушение на член 2 от Конвенцията Съдът обявява за допустимо и оплакването на жалбоподателките по член 13, но счита, че не е необходимо да разглежда дали е налице нарушение и на тази разпоредба. За явно необосновано Съдът обявява оплакването на жалбоподателките по член 14 от Конвенцията, тъй като не счита, че расистки подбуди са предизвикали смъртта на г-н Михайлов.

„Мулини срещу България“, жалба № 2092/08³
Решение
» Бюлетин брой 9

Нарушение на член 2 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Делото е свързано с оплакването на двамата жалбоподатели, че в нарушение на член 2 от Конвенцията, разследването на смъртта на сина им е било неефективно. Поради недостатъците на проведеното разследване, попречили за установяването на относимите факти и идентифицирането на отговорното лице, Съдът заключава, че то не е било адекватно и не е извършено своевременно.

5

Член 3

Забрана на изтезанията

**„Нешков и други срещу България“, жалби № 36925/10,
21487/12, 72893/12, 73196/12, 77718/12 и 9717/13⁴**
Пилотно решение
» Бюлетин брой 6

Нарушения на член 3 (материален аспект)

Нарушение на член 13 от Конвенцията във връзка с член 3

Съдът приема, че условията, при които четиримата жалбоподатели са задържани в различните затвори или затворнически общежития, представляват нечовешко и унижително отношение, по-конкретно с оглед пренаселеността и използването на кофи поради липсата на тоалетни в килиите. Съдът намира нарушение и на чл. 13 във връзка с чл. 3 от Конвенцията. Съдът отбелязва, че настоящите жалби, решенията над 20 подобни дела, както и близо 40-те висящи жалби относно условията на

³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158026>

<http://mjs.bg/47/600/> решението в превод на български език

⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150771>

<http://mjs.bg/47/431/> решението в превод на български език

задържане, очертават системен проблем с местата за лишаване от свобода и обосновават необходимостта от прилагане на пилотна процедура. Съдът постановява, че в 18 месечен срок от датата, на която решението стане окончателно, държавата трябва да създаде комбинация от ефективни средства за защита срещу лошите условия на задържане, които да имат едновременно превантивен и компенсаторен ефект.

„Караахмед срещу България“, жалба № 30587/13
Решение
» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 9 от Конвенцията
Оплакване по член 3 от Конвенцията самостоятелно и във връзка с член 14 от Конвенцията – явно необосновано

(виж по-долу)

„С.З. срещу България“, жалба № 29263/12⁵
Решение
» Бюлетин брой 6

Нарушение на чл. 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)
Член 46 от Конвенцията (задължителна сила и изпълнение на решенията)

Съдът единодушно намира, че е налице нарушение на член 3 от Конвенцията поради недостатъците при проведеното разследване относно противозаконно лишаване от свобода и изнасилване. Съдът критикува прекомерните забавяния в наказателното производство и неразследването на определени аспекти на деянията. Той намира за особено притеснително това, че властите не са счели за необходимо да разследват твърденията на жалбоподателката, че в случая е възможно да е замесена организирана престъпна група за трафик на жени.

Съдът на следващо място се произнася относно приложението на член 46 от Конвенцията. Съгласно тази разпоредба договарящите държави са се задължили да спазват окончателните решения на Съда по споровете, по които те са страни, като Комитетът на министрите отговаря за контрола на тяхното изпълнение. Съдът отбелязва, че в над 45 решения срещу България е установил, че властите не са провели ефективно разследване. Сред причините за изводите на Съда са значителните забавяния в разследванията, които са довели до изтичане на давността за наказателно преследване; изключването на доказателства и свидетели; многократните откази на прокурора да изпълни дадени от съда указания

⁵ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152630>
<http://www.mjs.bg/47/425/> решението в превод на български език

относно разследването. Съдът намира, че тези повтарящи се недостатъци разкриват наличието на системен проблем, свързан с неефективност на разследванията.

Въпреки това Съдът посочва, че е наясно с комплексния характер на проблема и не счита, че е в позиция да определи мерките, които следва да се предприемат за изпълнението на настоящето решение. Съдът счита, че българските власти в сътрудничество с Комитета на министрите, следва да решат какви общи мерки са необходими, за да се предотвратят подобни нарушения на Конвенцията в бъдеще.

„Халил Адем Хасан срещу България“, жалба № 4374/05⁶

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 13 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията

Оплакване по член 14 във връзка с член 3 от Конвенцията – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита.

Делото се отнася до „специалния режим“ на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, включващ изолация, условията на задържане, както и систематичното наблюдаване на кореспонденцията на жалбоподателя с неговия адвокат. Позовавайки се на изводите си в решенията по делата „Харакчиев и Толумов срещу България“ (жалби № 15018/11 и № 61199/12) и „Петров срещу България“ (жалба № 15197/02) Съдът намира нарушение на член 3 и на член 13 от Конвенцията, както и нарушение на член 8 от Конвенцията в периода между 2000 г. и 15 април 2009 г.

7

„Стефан Станков срещу България“, жалба № 25820/07

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 5 § 1 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 4 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 5 от Конвенцията

Нарушение на член 6 от Конвенцията

Нарушение на член 3 самостоятелно и във връзка с член 13 от Конвенцията

(виж по-долу)

⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng/?i=001-152777>

<http://www.mjs.bg/47/594/> решението в превод на български език

„Събев срещу България“, жалба № 57004/14⁷
Решение по допустимост
» Бюлетин брой 7

Оплаквания по член 3 и член 13 от Конвенцията – жалбата е обявена за недопустима, тъй като не е спазен шестмесечния срок по член 35 § 1 от Конвенцията

Жалбоподателят твърди, че наложеното му наказание доживотен затвор без замяна представлява нечовешко и унижително отношение по смисъла на член 3 от Конвенцията, както и че не е имал на разположение ефективно вътрешноправно средство за защита в нарушение на член 13 от Конвенцията.

Съдът приема, че продължаващото положение, което е в основата на жалбата, е приключило на 21 януари 2013 г. (първият случай, в който по предложение на Комисията по помилване Вицепрезидентът е заменил наказание доживотен затвор без замяна с наказание доживотен затвор). Жалбата е подадена на 8 септември 2014 г. и следователно не е спазен шестмесечния срок по член 35 § 1 от Конвенцията.

„Петков и Парнаров срещу България“, жалба № 59273/10⁸
Решение
» Бюлетин брой 7

8

Нарушения на член 3 от Конвенцията в неговия материален и процесуален аспект

Жалбоподателите се оплакват, че са били малтретирани по време на ареста им и твърдят, че не е проведено ефективно разследване на случая. Изтъкват и факта, че самите те са били обвинени в набедяване на полицейските служители. Съдът установява нарушения на член 3 от Конвенцията в неговия материален и процесуален аспект. Той намира, че в случая не е доказана необходимостта и пропорционалността на използваната спрямо жалбоподателите сила, както и че властите не са изпълнили задължението си за провеждане на ефективно разследване.

⁷ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-155165>

⁸ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-154598>
<http://mjs.bg/47/592/> решението в превод на български език

Нарушение на член 3 в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Делото е свързано с оплаквания относно воденото наказателно производство по повод нанесена на жалбоподателя средна телесна повреда. Разглеждайки обстоятелствата по делото, Съдът заключава, че държавата не е изпълнила позитивните си задължения по член 3 от Конвенцията, тъй като властите не са извършили своевременно, задълбочено и ефективно разследване по случая, което би могло да доведе до идентифицирането и наказването на виновните лица. Съдът припомня скорошното си заключение, че големият брой дела, в които е установил нарушения на член 2 и член 3 от Конвенцията, разкриват системен проблем с ефективността на разследванията в България (виж „С.З. срещу България“, жалба № 29263/12).

Оплакване по член 3 от Конвенцията – обявено за явно необосновано, тъй като не е достигната минималната степен на суровост

Жалбоподателката, позовавайки се на член 3 от Конвенцията твърди, че условията, при които е настанена за задължително лечение в държавна психиатрична болница „Свети Иван Рилски“ в Нови Искър са били такива, че престоят ѝ там може да се определи като нечовешко и унижително отношение. Съдът посочва, че според доклада на Омбудсмана на Република България условията в болницата са далеч от задоволителни, но жалбоподателката не е конкретизирала по какъв начин условията са я засегнали. Съдът подчертава, че всички разглеждани обстоятелства по делото трябва да се преценяват като се има предвид и относително краткия период от време, прекаран от жалбоподателката в болницата – около месец. ЕСПЧ приема, че тя е преживяла неудобство в резултат на лошите условия, но то не е достигнало минималната степен на суровост по смисъла на чл. 3 от Конвенцията. Поради това Съдът намира, че оплакването на жалбоподателката е явно необосновано.

⁹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-155206>

<http://mjs.bg/47/586/> решението в превод на български език

¹⁰ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157561>

Нарушение на член 3 от Конвенцията в неговия материален аспект (изтезание)

Нарушение на член 3 от Конвенцията в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

Делото е свързано с твърденията на жалбоподателя, че е малтретиран от полицейските органи по време на задържането му и часовете след неговия арест. Съдът намира, че отношението в случая следва да се определи като изтезание и постановява, че е налице нарушение на член 3 от Конвенцията в неговия материален аспект. Установено е нарушение на член 3 и в неговия процесуален аспект поради неефективността на разследването на обстоятелствата около неговото задържане.

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Няма нарушение на член 6 § 3 с) (право да ползва адвокат) във връзка с член 6 § 1 от Конвенцията

Оплаквания по член 6 (липсата на конфиденциалност на разговорите с неговия адвокат) и член 13 във връзка с член 3 от Конвенцията – подадени са след изтичането на шестмесечния срок, предвиден в Конвенцията

Жалбоподателят в момента изтърпява наказание лишаване от свобода в Софийския затвор. Съдът намира, че лошите условия на задържане на жалбоподателя, заедно с ограничителния режим за изтърпяване на наказанието доживотен затвор и продължителността на разглеждания период на лишаване от свобода, са причинили на жалбоподателя страдание, надхвърлящо това, присъщо на изтърпяването на наказание лишаване от свобода.

По отношение на оплакванията на жалбоподателя по член 13 във връзка с член 3 от Конвенцията и по член 6 от Конвенцията (липсата на конфиденциалност на разговорите с неговия адвокат), Съдът намира, че са подадени след изтичането на шестмесечния срок, предвиден в Конвенцията.

Жалбоподателят, позовавайки се на член 6 § 3 с), се оплаква, че не е могъл да ползва адвокатска защита през първите дни от неговото

¹¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157526>

¹² Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158024>

<http://mjs.bg/47/1603/> решението в превод на български език

задържане. С оглед на обстоятелствата по делото Съдът обаче намира, че това не е довело до нарушаване на правото му ефективно да се защитава по време на наказателното производство. Следователно не е налице нарушение на член 6 § 3 с) във връзка с член 6 § 1 от Конвенцията.

„Мюмюн срещу България“, жалба № 67258/13¹³

Решение

» Бюлетин брой 9

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Делото е свързано с претърпяното от жалбоподателя малтретиране от страна на полицейски служители, което ЕСПЧ определя като изтезание. Срещу полицейските служители било образувано наказателно производство за нанасяне на лека телесна повреда, което приключило с освобождаването им от наказателна отговорност с налагането на административно наказание глоба.

ЕСПЧ намира, че тези наказания са непропорционални спрямо тежестта на акта на изтезание. Според Съда, проблемът се корени в това, че никой състав на престъпление, който може да бъде обсъждан в настоящия случай (по членове 128, 129 и 130 от НК, по чл. 143, ал. 1, чл. 282, ал. 1 или чл. 287 от НК) не изглежда, че може да бъде отнесен към цялата гама от въпроси относно акта на изтезание, на което е бил подложен жалбоподателя. Съдът намира, че българската правна система не е предоставила адекватен отговор на акта на изтезание, поради което е налице нарушение на член 3 от Конвенцията.

11

„Славов и други срещу България“, жалба № 58500/10¹⁴

Решение

» Бюлетин брой 9

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот)

Нарушения на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)

Няма нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (що се отнася до изказването на окръжния прокурор и мотивирането на решението на Окръжен съд – Варна от 3.04.2010 г.)

Нарушение на член 13, във връзка с член 3 и член 8 от Конвенцията

Жалбоподателите са четирима – съпрузи и техните две малолетни деца. Делото е свързано с полицейска операция, при която първият

¹³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158472>

¹⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158480>

жалбоподател, бизнесмен от гр. Варна, е арестуван и е извършено претърсване и изземване в дома на жалбоподателите.

Съдът счита, че полицейската операция в дома на жалбоподателите не е била планирана и извършена по начин, който да гарантира, че използваните средства се ограничават до строго необходимите за постигане на крайните цели. Поради това, Съдът намира нарушение на член 3 от Конвенцията. Налице е нарушение и на член 8 от Конвенцията във връзка с извършеното претърсване на жилището на жалбоподателите и изземване на редица предмети. Съдът намира нарушение и на член 13 от Конвенцията поради това, че жалбоподателите не са разполагали с никакво вътрешноправно средство за защита, което да им позволи да защитят правото си да не бъдат подложени на отношение, несъвместимо с член 3, и правото им на неприкосновеност на жилището, гарантирано в член 8 от Конвенцията.

Съдът установява нарушение и на презумпцията за невинност във връзка с изказване на министъра на вътрешните работи в интервю за вестник „Черно море“, публикувано на 1 април 2010 г. Съдът, с шест на един глас, счита, че има нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията и по отношение на мотивирането на решението от 18 май 2010 г. на Окръжен съд – Варна, с което се преценява продължаването на мярката за неотклонение на жалбоподателя.

**„Димитров и Рибов срещу България“, жалба № 34846/08 и
„Радев срещу България“, жалба № 37994/09¹⁵**

Решения

[» Бюлетин брой 9](#)

***Нарушения на член 3 от Конвенцията в неговия материален аспект
(нечовешко и унижително отношение)***

***Нарушение на член 13 от Конвенцията – по делото „Димитров и
Рибов срещу България“***

Жалбоподатели изтъпват наказания доживотен затвор. Делата са свързани с оплаквания относно специалния режим на изтъпяване на наказанията и условията на задържане. И по двете дела Съдът установява, че е налице нарушение на член 3 от Конвенцията. По делото „Димитров и Рибов срещу България“ Съдът постановява, че е налице нарушение и на член 13 от Конвенцията. ЕСПЧ се позовава на заключенията си по делата „Харакчиев и Толумов срещу България“ и „Нешков и други срещу България“.

¹⁵ Връзка към оригиналните текстове:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158806>

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158738>

Оплаквания по член 3, член 6 § 2 (презумпция за невиновност) и член 8 (право на зачитане на личния живот) от Конвенцията – жалбата е обявена за недопустима, тъй като Съдът е установил, че е нарушен принципът на конфиденциалност на преговорите по постигане на приятелско споразумение, което представлява злоупотреба с правото на индивидуална жалба

Делото е свързано със събитията около ареста на жалбоподателя. След като Съдът комуникирал жалбата на правителството и в рамките на преговорите по постигане на евентуално приятелско споразумение, адвокатът на жалбоподателя разкрил публично детайли във връзка с евентуалното споразумение, включително размерът на предложеното обезщетение. Съдът намира, че жалбоподателят е нарушил принципът на конфиденциалност, предвиден в член 39 § 2 от Конвенцията и правило 62 § 2 от Правилата на Съда и това поведение представлява злоупотреба с правото на индивидуална жалба по смисъла на член 35 § 3 (а) от Конвенцията. Поради това Съдът обявява жалбата за недопустима.

Член 5

Право на свобода и сигурност

„Тони Костадинов срещу България“, жалба № 37124/10¹⁷

Решение

» Бюлетин брой 6

**Няма нарушения на член 5 §§ 1, 3, 4 и 5 от Конвенцията
Нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)**

Делото е свързано със задържането под стража на жалбоподателя и незачитането на презумпцията за невиновност. Съдът постановява, че не са налице нарушения на член 5 §§ 1, 3, 4 и 5 от Конвенцията. Налице е обаче нарушение на правото на жалбоподателя по член 6 § 2 от Конвенцията да бъде смятан за невинен до доказване на вината му в съответствие със закона, поради използваните в изявление на министъра на вътрешните работи думи, които според Съда надхвърлят предоставянето на информация по случая. Съдът отбелязва, че липсата на намерение да бъде нарушена презумпцията за невиновност не изключва нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията.

¹⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-160055>

¹⁷ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-151067>

<http://mjs.bg/47/599/> решението в превод на български език

Нарушение на член 5 § 1 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 4 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 5 от Конвенцията

Нарушение на член 6 от Конвенцията

Нарушение на член 3 самостоятелно и във връзка с член 13 от Конвенцията

Делото е свързано с поставянето под запрещение на жалбоподателя и настаняването от майка му, като негов законен представител, в социален дом за хора с психически разстройства.

В конкретния случай е извършена медицинска експертиза в контекста на производството за поставянето на жалбоподателя под запрещение. Заключениета са били насочени към въпроса за дееспособността му, а не дали е наложително настаняването му в специализирана институция. Съдът заключава, че не е установено жалбоподателят да е бил опасен за себе си или за другите. Той критикува още липсата на проведени медицински прегледи през определен интервал от време, които да оценят дали е необходимо продължаване на настаняването. Такава оценка не е била предвидена в приложимото законодателство. С оглед изложеното, Съдът намира, че е налице нарушение на член 5 § 1, буква е) от Конвенцията.

Разглеждайки оплакването по член 5 § 4 от Конвенцията, Съдът се позовава на изводите си по делото „Станев срещу България“ и заключава, че и в разглеждания случай е налице нарушение. Съдът намира нарушение и на член 5 § 5 от Конвенцията.

Съдът счита, че битовите условия, при които е бил настанен жалбоподателя преди 2008 г. са в нарушение на член 3 от Конвенцията. Съдът установява и нарушение на член 13 във вр. с член 3 от Конвенцията.

Разглеждайки оплакването на жалбоподателя по член 6 § 1 от Конвенцията, Съдът отново се позовава на изводите си в решението по делото „Станев срещу България“ и установява, че е налице нарушение.

Съдът установява посочените нарушения на Конвенцията с пет на два гласа.

---

¹⁸ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152877>

Оплаквания по член 5, §§ 1, 4 и 5 и член 13 от Конвенцията – жалбата е обявена за недопустима, тъй като Съдът е установил, че жалбоподателят съзнателно е премълчал информация от съществено значение за делото, което представлява злоупотреба с правото на индивидуална жалба

Жалбоподателят, позовавайки се на член 5, §§ 1, 4 и 5 и член 13 от Конвенцията, се оплаква от задържането му и последвалото преместване в Затвора в гр. Ловеч – Психиатрично отделение, и невъзможността да получи обезщетение за твърдените нарушения. Съдът намира, че в случая е налице злоупотреба с правото на жалба по смисъла на член 35, § 3 от Конвенцията, тъй като жалбоподателят не е предоставил информация от съществено значение за делото. Той не е уведомил Съда, дори след изрично запитване, че още през 2012 г. е предявил два иска пред националните съдилища за обезщетения по реда на ЗОДОВ – един срещу Прокуратурата на Република България и един срещу Районен съд – Плевен. По първия иск му е присъдено обезщетение, а производството по втория все още е висящо.

Член 6

Право на справедлив съдебен процес

„Михайлова срещу България“, жалба № 30942/04²⁰

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

Оплаквания по член 6 § 1 от Конвенцията за твърдяна неразумна продължителност и несправедливост на производство по ревандикационен иск – явно необосновани

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновано

Делото е свързано с реституция по реда на Закона за възстановяване на собствеността върху някои отчуждени имоти по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС.

Жалбоподателката повдига оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията като твърди, че производството по предявения от наследодателя ѝ ревандикационен иск е било несправедливо, тъй като

¹⁹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157775>

²⁰ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152263>

съдилищата не са се съобразили с влязлото в сила преди това Решение на Районен съд – Варна, с което било установено, че са налице условията за възстановяване на собствеността. Съдът заключава, че „индиректният съдебен контрол“ упражнен от националните съдилища не противоречи на принципа за действие спрямо лицата на силата на пресъдено нещо на съдебните решения, тъй като не е преразгледан въпрос, който вече е решен в друго производство между същите страни.

Жалбоподателката твърди също така, че ВКС неправилно е приложил по делото параграф 6а от ПЗР на Закона за преобразуването и приватизацията на държавни и общински предприятия. Съдът отбелязва, че той не е по-горна инстанция спрямо националните съдилища. Освен това производството „като цяло“ не е било несправедливо по смисъла на член 6 § 1 от Конвенцията.

Жалбоподателката се оплаква и от продължителността на производството, но ЕСПЧ приема, че продължителността му от почти седем години при движение на три инстанции не е неразумна. Той посочва, че производството е спирано два пъти – веднъж за период от 1 година и 8 месеца и втори път за неустановен период. И в двата случая е имало основателна причина, а именно – да се изчака изхода на друго производство. След възобновяването му през втората половина на 1999 г. производството се е развило достатъчно бързо, без да са налице забавяния. Делото е приключило около 4 години и половина след неговото възобновяване.

Тя повдига оплакване и по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността). Съдът обявява и това оплакване за явно необосновано.

„Тантилови срещу България“, жалба № 39351/05²¹
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 6](#)

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията относно твърдяно нарушаване на принципа на правна сигурност – явно необосновано

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на разглежданото производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакване по член 13 от Конвенцията – явно необосновано

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновано

Делото е свързано с реституция по реда на Закон за възстановяване на собствеността върху някои отчуждени имоти по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС. С решение от 10 май 1994 г. Районен съд – Пловдив постановил, че условията за възстановяване на собствеността са

---

²¹ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152268>

изпълнени. Предявеният впоследствие от жалбоподателите ревандикационен иск срещу Евангелската Петдесятна Църква в гр. Пловдив, която владеела имота, бил отхвърлен като съдилищата посочили, че решението от май 1994 г. няма сила на пресъдено нещо по отношение на правото на собственост върху имота.

Съдът заключава, че оплакването на жалбоподателите по член 6 § 1 доколкото се отнася до правната сигурност е явно необосновано.

Оплакването на жалбоподателите по член 6 § 1 относно продължителността на производството е отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства. Съдът отхвърля и оплакването по член 13 относно липсата на ефективно правно средство за защита като явно необосновано.

Като явно необосновано е отхвърлено и оплакването на жалбоподателите по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията със същите мотиви, както в решението по делото „Михайлова срещу България“.

„Лолова и Попова срещу България“, жалба № 68053/10
Решение по допустимост
» Бюлетин брой 6

*Оплакване по член 8 и член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията (свобода на придвижване) – несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 13 във връзка с член 8 и член 2 от Протокол № 4 – несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 6 § 1 – несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

Оплакване по член 6 § 1 – явно необосновано **(виж по-долу)**

„Булгарцвет – Велинград“ ООД и Коппе срещу България“
жалба № 8457/05²²
Решение по допустимост
» Бюлетин брой 6

Оплаквания по член 6 § 1 от Конвенцията и член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – недопустими поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Жалбоподателите, като се позовават на член 6 § 1 от Конвенцията и член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността), твърдят, че са били лишени от достъп до съд, което от друга страна е засегнало правата им мирно да се ползват от своите притежания. Оплакванията на дружеството-жалбоподател са отхвърлени поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита, тъй като

---

²² Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152311>

дружеството не е обжалвало съдебното решение, с което е отхвърлен предявения от него иск. Останалите оплаквания са отхвърлени от Съда като явно необосновани.

„Тони Костадинов срещу България“, жалба № 37124/10

Решение

» Бюлетин брой 6

Няма нарушения на член 5 § 1, 3, 4 и 5 от Конвенцията

Нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)

(виж по-горе)

„Ягнина срещу България“, жалба № 18238/06²³

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията (достъп до съд)

Нарушение на член 13 от Конвенцията

Съдът намира нарушение на чл. 6 § 1 от Конвенцията (достъп до съд) поради неизпълнението от НЕЛК на окончателно съдебно решение на ВАС в полза на жалбоподателката. Налице е нарушение и на член 13 от Конвенцията (право на ефективни правни средства за защита), тъй като към момента на събитията и преди подаването на жалбата пред него, националното законодателство не е предвиждало процедура за изпълнението на съдебните решения срещу държавата.

18

„Илиева и други срещу България“, жалба № 17705/05²⁴

Решение

» Бюлетин брой 6

Няма нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията

Делото е свързано с реституция на земеделски земи. Жалбоподателите, позовавайки се на чл. 6 § 1 от Конвенцията твърдят, че в нарушение на принципа на правна сигурност по предявен срещу тях установителен иск, съдилищата са преразгледали окончателно съдебно решение в тяхна полза, с което им е било признато правото на реституция в реални граници. Съдът приема, че в случая няма нарушение на

²³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150643>

<http://mjs.bg/47/583/> решението в превод на български език

²⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150775>

член 6 § 1 от Конвенцията, но намира нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността) поради прекомерната продължителност на реституционното производство, поставила жалбоподателите в продължително състояние на несигурност.

„Данаилов и други срещу България“, жалба № 47353/06

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

Оплаквания по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията във връзка с производството по предявен срещу жалбоподателите ревандикационен иск, в което било установено, че не са изпълнени условията за реституция – явно необосновани

Оплакване по член 6 § 1 (равнопоставеност на страните) – явно необосновано

[\(виж по-долу\)](#)

„Димитрова срещу България“, жалба № 15452/07

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 9 от Конвенцията

Нарушение на член 13 във връзка с член 9 от Конвенцията

Оплакване по член 6 § 1 относно продължителността на гражданско производство – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

[\(виж по-долу\)](#)

„Стефан Станков срещу България“, жалба № 25820/07

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 5 § 1 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 4 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 5 от Конвенцията

Нарушение на член 6 от Конвенцията

Нарушение на член 3 самостоятелно и във връзка с член 13 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

Нарушение на член 6 § 1 (достъп до съд)

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 от Конвенцията – подадено преждевременно

Жалбата е свързана с твърдени нарушения на член 6 § 1 от Конвенцията и член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията. Жалбоподателката се оплаква от отказа на кмета да изпълни окончателно решение на Административен съд София-град, задължаващо го да издаде два документа, които са ѝ били необходими във връзка с реституционно производство. Съдът намира, че неизпълнението на окончателното съдебно решение на АССГ е в нарушение на изискванията на член 6 § 1 от Конвенцията. „Правото на достъп до съд“ би било илюзорно ако националната правна система позволява едно окончателно и обвързващо съдебно решение да остане неизпълнено. По отношение на оплакването по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията Съдът приема, че е подадено преждевременно.

Нарушение на член 6 § 1 поради продължителното неизпълнение на окончателно съдебно решение в полза на жалбоподателката

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (мирно ползване на притежания)

Жалбата е свързана с твърдени нарушения на член 6 § 1 от Конвенцията и член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията, поради това, че Общинската служба по земеделие и гори не е изпълнила окончателно съдебно решение, с което е признато правото на жалбоподателката на възстановяване на собствеността върху земеделски земи в реални граници. Съдът заключава, че продължителното неизпълнение на съдебното решение е необосновано, поради което е налице нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията. Посоченото съдебно решение е породило за жалбоподателката „легитимно очакване“, което може да се счете за „притежание“ по смисъла на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията. Следователно, продължителното му неизпълнение е нарушило и правото ѝ да се ползва мирно от своите притежания в нарушение на член 1 от Протокол № 1.

²⁵ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-155097>

<http://mjs.bg/47/585/> решението в превод на български език

²⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-155099>

<http://mjs.bg/47/587/> решението в превод на български език

„Андреасен срещу Великобритания и 26 други държави-членки на ЕС“, жалба № 28827/11²⁷
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 7](#)

Оплакване по член 6 § 1 (достъп до съд) – явно необосновано

Жалбоподателката повдига оплаквания по член 6 § 1 от Конвенцията във връзка с проведеното срещу нея дисциплинарно производство, в резултат на което е била освободена от длъжността Директор за изпълнение на бюджета и Главен счетоводител на Европейската комисия. Съдът обявява за явно необосновано оплакването на жалбоподателката за нарушаване на правото ѝ на достъп до съд. Останалите оплаквания Съдът намира за недопустими *ratione personae*.

„Цанова-Гечева срещу България“, жалба № 43800/12²⁸
Решение
[» Бюлетин брой 8](#)

Няма нарушение на член 6 – упражнението от Върховния административен съд съдебен контрол е в съответствие с изискванията на член 6 от Конвенцията

Делото се отнася до твърдения за неефективен съдебен контрол по повод подадена жалба срещу решение на Висшия съдебен съвет (ВСС) за назначаване на председател на Софийски градски съд (СГС). Върховният административен съд (ВАС) е проверил законосъобразността на решението на ВСС и е разгледал основните аргументи на жалбоподателката относно спазването на процедурата и твърдяната липса на мотиви към решението. Според ЕСПЧ упражнението съдебен контрол е в съответствие с изискванията на член 6 от Конвенцията, поради което не е налице нарушение на тази разпоредба. В останалата ѝ част, Съдът обявява жалбата за недопустима.

21

„Симеонови срещу България“, жалба № 21980/04
Решение
[» Бюлетин брой 9](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Няма нарушение на член 6 § 3 с) (право да ползва адвокат) във връзка с член 6 § 1 от Конвенцията

Оплаквания по член 6 (липсата на конфиденциалност на разговорите с неговия адвокат) и член 13 във връзка с член 3 от Конвенцията – подадени са след изтичането на шестмесечния срок, предвиден в Конвенцията [\(виж по-горе\)](#)

²⁷ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-154210>

²⁸ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157348>

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот)

Нарушения на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)

Няма нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (що се отнася до изказването на окръжния прокурор и мотивирането на решението на Окръжен съд – Варна от 3.04.2010 г.)

Нарушение на член 13, във връзка с член 3 и член 8 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

Член 8

Право на зачитане на личния и семейния живот

„Лолова и Попова срещу България“, жалба № 68053/10²⁹

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

22

*Оплакване по член 8 и член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията (свобода на придвижване) – несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 13 във връзка с член 8 и член 2 от Протокол № 4 – несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията – несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията – явно необосновано

Делото е свързано с производство по чл. 72 от Семейния кодекс от 1985 г., в което първата жалбоподателка е искала съдът, в отсъствието на съгласие на бащата, да разреши пътуването на втората жалбоподателка (нейната дъщеря) в чужбина и издаването на задграничен паспорт, за да може тя да отиде в Канада при майка си. С решение от 7 май 2009 СГС потвърдил решението на първоинстанционния съд, с което искането на първата жалбоподателка било уважено. Решението на СГС влязло в сила на 3 юли 2009 г., а на детето бил издаден задграничен паспорт на 30 юли 2009 г. Преди постановяването и влизането в сила на решението на СГС полицията няколко пъти отказвала да издаде задграничен паспорт на детето.

²⁹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152325>

Съдът намира, че жалбоподателите не могат да твърдят, че са жертви на нарушение нито на член 8 от Конвенцията, нито на член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията (свобода на придвижване), тъй като липсата на задграничен паспорт на детето преди 3 юли 2009 г. не е засегнала правото ѝ законосъобразно да напусне държавата, доколкото не имало влязло в сила съдебно решение. Следователно оплакването е несъвместимо *ratione personae* с разпоредбите на Конвенцията по смисъла на член 35 § 3 от Конвенцията и следва да бъде отхвърлено. С оглед това заключение Съдът отхвърля като несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията и оплакването по член 13.

Оплакването на жалбоподателките по член 6 § 1 от Конвенцията, свързано с неизпълнението на решението на административния съд от 29 септември 2008 г., с което е отменен отказът за издаване на паспорт, Съдът обявява за несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията.

Жалбоподателките също така твърдят, че производството по предявения от тях иск по реда на ЗОДОВ не отговаря на изискванията за справедлив процес по член 6 § 1 от Конвенцията. Съдът е обявил тази част от жалбата за явно необоснована.

„Данауар и други срещу България“, жалба № 52843/07³⁰

Решение по допустимост

» Бюлетин брой 6

Оплаквания по член 8 и член 13 от Конвенцията във връзка отнемането правото на пребиваване в Република България на първия жалбоподател, наложената му десетгодишна забрана да влиза в държавата и експулсирането му – не е спазен шестмесечния срок за подаване на жалбата

На 1 ноември 2000 г. г-н Данауар бил арестуван в съответствие със заповедите за експулсирането му и забраната да влиза в България, а през декември 2000 г. бил депортиран за Сирия. Жалбата пред ЕСПЧ е подадена през 2007 г. от него, от съпругата и дъщеря му, които са български граждани. Жалбоподателите, позовавайки се на член 8 и член 13 (право на ефективно правно средство за защита) от Конвенцията, се оплакват от експулсирането на жалбоподателя и неадекватността и прекомерната продължителност на последвалото съдебно производство по обжалване на посочените заповеди.

Съдът постановява, че жалбата следва да бъде отхвърлена, тъй като не е спазен шестмесечния срок за подаването ѝ, предвиден в Конвенцията. Според ЕСПЧ шестмесечния срок е започнал да тече най-късно от момента на извеждането на г-н Данауар от България през декември 2000 г., тъй като описаните по-горе заповеди не са подлежали

³⁰ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152316>

на съдебно обжалване нито към момента на издаването им, нито към момента на експулсирането на първия жалбоподател.

„Пенчеви срещу България“, жалба № 77818/12³¹

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 8 от Конвенцията

Жалбоподателите са майка и син. През април 2010 г. жалбоподателката подаде молба за развод като паралелно инициирала съдебно производство с цел да получи съдебно разрешение, заместващо съгласието на бащата за пътуване на детето в чужбина. Първоначално искането ѝ било уважено, но през юни 2012 г. Върховният касационен съд отказва да даде разрешение. ЕСПЧ установява, че процесът на вземане на решение на национално ниво е бил погрешен по следните причини: а) в решението на ВКС не е анализирано какво е в най-добрия интерес на детето, като вместо това искането е отхвърлено на формално основание; и б) производството е продължило прекомерно дълго. С оглед на изложеното е налице нарушение на член 8 от Конвенцията.

Съдът постановява, че макар оплакването да е допустимо, не възниква отделен въпрос по член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията.

Оплаквания на жалбоподателите по член 6 § 1, както и тези по член 13 от Конвенцията Съдът обявява за допустими, но счита, че не е необходимо да ги разглежда по същество като се имат предвид изводите му по член 8 от Конвенцията.

24

„Халил Адем Хасан срещу България“, жалба № 4374/05

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 13 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията

Оплакване по член 14 във връзка с член 3 от Конвенцията – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита.

(виж по-горе)

³¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150999>

<http://mjs.bg/47/575/> решението в превод на български език

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот)

Нарушения на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)

Няма нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (що се отнася до изказването на окръжния прокурор и мотивирането на решението на Окръжен съд – Варна от 3.04.2010 г.)

Нарушение на член 13, във връзка с член 3 и член 8 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

Член 9

Свобода на мисълта, съвестта и религията

„Димитрова срещу България“, жалба № 15452/07³²

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

25

Нарушение на член 9 от Конвенцията

Нарушение на член 13 във връзка с член 9 от Конвенцията

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията относно продължителността на гражданско производство – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

Г-жа Димитрова е била член на организации, свързани с международната религиозна общност „Слово на живот“. На основание чл. 185 от НПК от 1974 г., прокуратурата постановила полицията на предприеме мерки, за да ограничи достъпа на организацията до места, където могат да бъдат провеждани срещи на членовете ѝ, поради което те започнали да ги организират в своите домове. Последвало претърсване на жилището на жалбоподателката и били иззети редица предмети. През декември 1995 г. тя предявила иск по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Съдът намира нарушения на член 9 и на член 13 във връзка с член 9 от Конвенцията, тъй като ограничението на правото на жалбоподателката на свобода на изповядването на религия не е било предвидено от закона. Съдът отбелязва, че мерките не са извършени в контекста на образувано досъдебно производство и правомощията на прокурора по чл. 185 от НПК от 1974 г. са били толкова широки, че не осигурявали защита срещу

³² Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-151006>

<http://mjs.bg/47/577/> решението в превод на български език

произвол. Освен това, Съдът отбелязва, че националното законодателство, така както е било приложено от съдилищата, не е достатъчно ясно що се отнася до законността на дейностите на нерегистрираните религиозни общности.

Оплакването на жалбоподателката относно продължителността на производството по предявения от нея иск по ЗОДОВ е отхвърлено от Съда на основание член 35, § 1 и § 5 от Конвенцията поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита.

Жалбоподателката повдига оплаквания по член 8 (право на зачитане на личния и семейния живот) и член 11 (свобода на събранията и сдружаването) от Конвенцията относно мерките на полицията. Съдът посочва, че вече е разгледал тези оплаквания по член 9 и не е необходимо да ги разглежда отделно.

„Караахмед срещу България“, жалба № 30587/13³³

Решение

» Бюлетин брой 6

Нарушение на член 9 от Конвенцията

Оплакване по член 3 от Конвенцията самостоятелно и във връзка с член 14 от Конвенцията – явно необосновано

Делото е свързано с безредиците между членове и симпатизанти на политическа партия „Атака“ и молещите се лица пред Баня Баши джамия в гр. София на 20 май 2011 г. и разследването на инцидента. Съдът приема, че властите не са успели да постигнат баланс в предприетите стъпки като осигурят ефективното и мирно упражняване на правата на демонстрантите и на правата на жалбоподателя и останалите молещи се лица. Следователно държавата не е изпълнила своите позитивни задължения по член 9 от Конвенцията и е налице нарушение на тази разпоредба.

Оплакването на жалбоподателя по член 3 от Конвенцията е обявено от Съда за явно необосновано. Той приема, че „минималното ниво на суровост“ по член 3 не е достигнато. Доколкото член 14 от Конвенцията няма самостоятелно приложение, Съдът обявява за явно необосновано и оплакването по член 14 във връзка с член 3 от Конвенцията.

По отношение на останалите оплаквания, Съдът посочва, че не е необходимо да ги разглежда, тъй като те се основават на същите събития, разгледани вече в контекста на член 9 от Конвенцията.

³³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152382>

<http://mjs.bg/47/576/> решението в превод на български език

Член 10

Свобода на изразяването на мнение

„Гусева срещу България“, жалба № 6987/07³⁴

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 10 от Конвенцията

Нарушение на член 13 във връзка с член 10 от Конвенцията

Жалбоподателката е член и представител на асоциация за защита на животните. Жалбата е свързана с неизпълнението от страна на кмета на гр. Видин на окончателни съдебни решения за предоставяне на информация за отношението спрямо бездомните животни, намерени из улиците на града. Съдът с пет на два гласа приема, че е налице нарушение на правото на жалбоподателката да получава и разпространява информация. Съдът с пет на два гласа намира нарушение и на член 13 във връзка с член 10 от Конвенцията.

С шест на един глас Съдът приема, че не е необходимо да разглежда отделно оплакването по член 6 § 1 от Конвенцията за нарушаване на правото на достъп до съд.

27

Член 13

Право на ефективни правни средства за защита

„Тантилови срещу България“, жалба № 39351/05

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията относно твърдяно нарушаване на принципа на правна сигурност – явно необосновано

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на разглежданото производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакване по член 13 от Конвенцията – явно необосновано

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновано [\(виж по-горе\)](#)

³⁴ Връзка към оригиналния текст

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152416>

<http://mjs.bg/47/588/> решението в превод на български език

„Данауар и други срещу България“, жалба № 52843/07
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 6](#)

Оплаквания по член 8 и член 13 от Конвенцията във връзка отнемането правото на пребиваване в Република България на първия жалбоподател, наложената му десетгодишна забрана да влиза в държавата и експулсирането му – не е спазен шестмесечния срок за подаване на жалбата
[\(виж по-горе\)](#)

„Ягнина срещу България“, жалба № 18238/06
Решение
[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията (достъп до съд)
Нарушение на член 13 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Нешков и други срещу България“, жалби № 36925/10,
21487/12, 72893/12, 73196/12, 77718/12 и 9717/13
Пилотно решение
[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушения на член 3 от Конвенцията (материален аспект)
Нарушение на член 13 от Конвенцията във връзка с член 3 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Димитрова срещу България“, жалба № 15452/07
Решение
[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 9 от Конвенцията
Нарушение на член 13 във връзка с член 9 от Конвенцията
Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията относно продължителността на гражданско производство – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

[\(виж по-горе\)](#)

„Гусева срещу България“, жалба № 6987/07

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 10 от Конвенцията

Нарушение на член 13 във връзка с член 10 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Халил Адем Хасан срещу България“, жалба № 4374/05

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 13 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията

Оплакване по член 14 във връзка с член 3 от Конвенцията – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита.

[\(виж по-горе\)](#)

„Стефан Станков срещу България“, жалба № 25820/07

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 5 § 1 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 4 от Конвенцията

Нарушение на член 5 § 5 от Конвенцията

Нарушение на член 6 от Конвенцията

Нарушение на член 3 самостоятелно и във връзка с член 13 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Събев срещу България“, жалба 57004/14

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 7](#)

Оплаквания по член 3 и член 13 от Конвенцията – жалбата е обявена за недопустима, тъй като не е спазен шестмесечния срок по член 35 § 1 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Симеонови срещу България“, жалба № 21980/04

Решение

[» Бюлетин брой 9](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Няма нарушение на член 6 § 3 с) (право да ползва адвокат) във връзка с член 6 § 1 от Конвенцията

Оплаквания по член 6 (липсата на конфиденциалност на разговорите с неговия адвокат) и член 13 във връзка с член 3 от Конвенцията – подадени са след изтичането на шестмесечния срок, предвиден в Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Славов и други срещу България“, жалба № 58500/10

Решение

[» Бюлетин брой 9](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията (право на зачитане на личния и семейния живот)

Нарушения на член 6 § 2 от Конвенцията (презумпция за невиновност)

Няма нарушение на член 6 § 2 от Конвенцията (що се отнася до изказването на окръжния прокурор и мотивирането на решението на Окръжен съд – Варна от 3.04.2010 г.)

Нарушение на член 13, във връзка с член 3 и член 8 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

„Димитров и Рибов срещу България“ жалба № 34846/08

Решения

[» Бюлетин брой 9](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията в неговия материален аспект (нечовешко и унижително отношение)

Нарушение на член 13 от Конвенцията

[\(виж по-горе\)](#)

Член 14

Забрана на дискриминацията

„Халил Адем Хасан срещу България“, жалба № 4374/05

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 3 от Конвенцията

Нарушение на член 13 от Конвенцията

Нарушение на член 8 от Конвенцията

Оплакване по член 14 във връзка с член 3 от Конвенцията – недопустимо поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита.

[\(виж по-горе\)](#)

„Михайлова и Малинова срещу България“ жалба № 36613/08

Решение

[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 2 от Конвенцията в неговия процесуален аспект (ефективно разследване)

[\(виж по-горе\)](#)

31

Член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията Защита на собствеността

„Михайлова срещу България“, жалба № 30942/04

Решение по допустимост

[» Бюлетин брой 6](#)

Оплаквания по член 6 § 1 от Конвенцията за твърдяна неразумна продължителност и несправедливост на производство по ревандикационен иск – явно необосновани

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновано

[\(виж по-горе\)](#)

„Тантилови срещу България“, жалба № 39351/05
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 6](#)

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията относно твърдяно нарушаване на принципа на правна сигурност – явно необосновано

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията поради твърдяна прекомерна продължителност на разглежданото производство – отхвърлено поради неизчерпване на новосъздадените вътрешноправни средства за защита

Оплакване по член 13 от Конвенцията – явно необосновано

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – явно необосновано
[\(виж по-горе\)](#)

„Хаджигеоргиеви срещу България“, жалба № 41064/05³⁵
Решение за определяне на справедливо обезщетение
[» Бюлетин брой 6](#)

Нарушение на член 1 § 1 от Протокол № 1 (мирно ползване на притежания) – основно решение от 16.07.2013 г.³⁶

Делото е свързано с неизпълнението на влязло в сила на 4 август 2000 г. съдебно решение, с което на наследодателите на жалбоподателите е възстановен имот с площ 814 000 кв.м. земя от горския фонд. С решение от 16 юли 2013 г. („основното решение“) ЕСПЧ е намерил нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността). Той постановява, че продължителното неизпълнение на съдебно решение в полза на жалбоподателите в резултат на противопоставянето от страна на административен орган (местното лесничейство), е несъвместимо с принципите на законосъобразност и правна сигурност. На 12 юни 2014 г. правителството е представило доказателства за въвода във владение на жалбоподателите.

С настоящото решение, Съдът присъжда на жалбоподателите обезщетение за имуществени вреди в размер на 8000 евро общо, както и по 1000 евро за неимуществени вреди.

---

³⁵ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-150230>

<http://mjs.bg/47/584/> решението в превод на български език

³⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-122363>

<http://mjs.bg/47/330/> основното решение в превод на български език

**„Булгарцвет – Велинград“ ООД и Коппе срещу България“
жалба № 8457/05
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 6](#)**

Оплаквания по член 6 § 1 от Конвенцията и член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията – недопустими поради неизчерпване на вътрешноправните средства за защита

[\(виж по-горе\)](#)

**„Неделчева и други срещу България“, жалба № 5516/05³⁷
Решение за определяне на справедливо обезщетение
[» Бюлетин брой 6](#)**

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 поради непредоставяне на дължимото на жалбоподателите обезщетение – основно решение от 28.05.2013 г.³⁸

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 поради забавянията в реституционното производство – основно решение от 28.05.2013 г.

С решение от 28 май 2013 г. („основното решение“), Съдът е намерил нарушение на чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (защита на собствеността) поради това, че властите не са изпълнили окончателно съдебно решение, с което на жалбоподателите е определено обезщетяване за земеделска земя, притежавана от техните наследодатели, чрез 56,997 държавни акции в капитала на „Дюни“ АД.

Правителството е уведомило Съда, че след предварително споразумение с жалбоподателите, на тях са им прехвърлени 17,700 броя акции. С настоящото решение Съдът присъжда на жалбоподателите обезщетение за имуществени вреди в размер на 20,050 евро (номиналната стойност на останалите 39,297 държавни акции). На жалбоподателите са присъдени и 544 евро за разходи и разноски.

**„Илиева и други срещу България“, жалба № 17705/05
Решение
[» Бюлетин брой 6](#)**

*Няма нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията
Нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията*

[\(виж по-горе\)](#)

³⁷ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-150774>

³⁸ Връзка към оригиналния текст на основното решение

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-119952>

<http://www.mjs.bg/47/310/> основното решение в превод на български език

Оплаквания по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията във връзка с производството по предявен срещу жалбоподателите ревандикационен иск, в което било установено, че не са изпълнени условията за реституция – явно необосновани

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията (равнопоставеност на страните) – явно необосновано

Жалбата е свързана с двадесет и две производства за реституция на гори и земи от горския фонд в землището на гр. Доспат. Първоначално Поземлената комисия признала правото на жалбоподателите на възстановяване на собствеността, но в производството по предявен от Държавното лесничейство ревандикационен иск било установено, че въпросните земи попадали в териториите на „яйляци“. ЕСПЧ отбелязва, че съгласно националното законодателство решенията на административния орган (Поземлената комисия) в полза на жалбоподателите, не са обвързващи за трети лица. Освен това, изводът на съдилищата е, че жалбоподателите не са имало право на възстановяване на земите – следователно действията на властите в случая са били насочени към поправянето на допуснатата преди това грешка. Съдът също така не намира, че жалбоподателите са понесли прекомерна тежест. Поради това Съдът заключава, че разглеждането на реституционните права на жалбоподателите в рамките на съдебното производство по предявения ревандикационен иск и изводите, че не са изпълнени условията за реституция, не противоречи на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията.

Позовавайки се на изводите си по делото „Вълчев и други срещу България“, Съдът отхвърля като явно необосновано и оплакването по член 6 § 1 от Конвенцията (право на справедлив съдебен процес). Неизпращането на жалбоподателите на отговора на касационната им жалба, не ги е поставило в значително неравностойно положение спрямо другата страна по делото – Държавното лесничейство.

³⁹ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152894>

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 (мирно ползване на притежания)

Жалбата е свързана с реституционно производство по реда на Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд. Съдът намира, че е налице нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията поради забавянията в процедурата по обезщетяване на жалбоподателите, които са ги поставили в ситуация на продължителна несигурност.

Съдът обявява за несъвместима *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията, частта от жалбата, свързана с оплакванията, че на жалбоподателите не им е възстановена в реални граници собствеността върху земята на техните наследодатели, както и че не са могли да получат обезщетение за по-високата ѝ стойност.

По отношение на оплакванията по член 6 § 1 от Конвенцията, Съдът посочва, че не е необходимо да ги разглежда самостоятелно.

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 (мирно ползване на притежания)

Делото е свързано с отнемането в полза на държавата на имущество на жалбоподателите по реда на Глава трета от Закона за собствеността на гражданите (отм.). Съдът намира, че не са спазени изискванията на чл. 1 от Протокол № 1 към Конвенцията, тъй като приложимото в случая законодателство не отговаря на изискването за предвидимост и намесата в правото на жалбоподателите не е преследвала легитимна цел.

---

⁴⁰Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152351>

<http://mjs.bg/47/593/> решението в превод на български език

⁴¹ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-152624>

<http://www.mjs.bg/47/589/> решението в превод на български език

„Недялков и други срещу България“, жалба № 44103/05⁴²

Решение

» Бюлетин брой 7

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 (мирно ползване на притежания)

Жалбоподателите, позовавайки се на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията и член 6 § 1 от Конвенцията се оплакват, че не са могли да получат обратно притежаваната от техните наследодатели земя, както и че реституционното производство е продължило неразумно дълго. Оплакването на жалбоподателите относно невъзможността за възстановяване на земята в реални граници е обявено за явно необосновано. Съдът обаче намира нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията поради прекомерната продължителност на реституционната процедура като отбелязва, че жалбоподателите са били в състояние на несигурност относно правата си в продължение на почти 10 години.

„Братанова срещу България“, жалба № 44497/06

Решение

» Бюлетин брой 7

Нарушение на член 6 § 1 (достъп до съд)

Оплакване по член 1 от Протокол № 1 от Конвенцията – подадено преждевременно **(виж по-горе)**

„Велчева срещу България“, жалба № 35355/08

Решение

» Бюлетин брой 7

Нарушение на член 6 § 1 поради продължителното неизпълнение на окончателно съдебно решение в полза на жалбоподателката

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията (мирно ползване на притежания) **(виж по-горе)**

---

⁴²Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-155001>

<http://mjs.bg/47/591/> решението в превод на български език

Жалбата е обявена за явно необоснована, тъй като стандартът по член 1 от Протокол № 1 е спазен – жалбоподателите са имали възможност да получат обезщетение, разумно свързано с пазарната оценка на имота, който са загубили.

Жалбата е свързана с предявен срещу жалбоподателите иск по чл. 7 от ЗВСОНИ относно апартамент от 80 кв.м. в гр. Бургас, който станал държавна собственост след извършената национализация, а впоследствие бил предмет на няколко сделки. След окончателното решение по делото, с което било възстановено правото на собственост на ищците, те предявили и ревандикационен иск срещу жалбоподателите, който бил уважен. Жалбоподателите предявили иск срещу техните праводатели, който бил уважен и съдът постановил, че те дължат на г-н и г-жа Петрови 55 320 лв. – пазарната цена на апартамента, който те им прехвърлили в замяна на апартамента от 80 кв.м. Съдът обявява жалбата за явно необоснована, тъй като макар и посочената сума да е еквивалентна на пазарната цена на по-малко жилище, това обезщетение, заедно със сумата, която жалбоподателите са могли да получат, ако са притежавали компенсаторни записи, съответства на стандарта на член 1 от Протокол № 1.

Нарушение на член 1 от Протокол № 1 (контрол върху ползването на притежания)

Делото е свързано с отнемането в полза на държавата на основание чл. 242, ал. 8 от Наказателния кодекс на товарен автомобил, собственост на дружеството-жалбоподател, във връзка с извършено от шофьора на камиона престъпление. Съдът приема, че дружеството-жалбоподател е понесло прекомерна тежест, която би била легитимна само ако то е имало възможността ефективно да оспорва отнемането на неговите притежания вследствие на наказателното производство, по което то не е било страна. Такава възможност обаче не е била налице. Следователно не е постигнат справедлив баланс между защитата на

⁴³ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157419>

⁴⁴ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157757>

<http://mjs.bg/47/581/> решението в превод на български език

правото на собственост на жалбоподателя и изискванията на обществения интерес, в нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията.

По отношение на оплакването, свързано с твърдяната липса на достъп до съд, ЕСПЧ посочва, че то е допустимо, но вземайки предвид заключенията по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията, счита, че не е необходимо да се разглежда, дали в този случай е налице нарушение на член 6 § 1 от Конвенцията.

Съдът отлага произнасянето по член 41 от Конвенцията за предоставянето на справедливо обезщетение, тъй като намира, че въпросът не е готов за решаване.

„Константин Стефанов срещу България“ жалба № 35399/05⁴⁵

Решение

» Бюлетин брой 9

Няма нарушение на член 1 от Протокол № 1 (мирно ползване на притежания, контрол върху ползването на притежания)

Жалбата е свързана с налагане на глоба на адвокат, който отказал да бъде служебен защитник. С оглед на обстоятелствата по делото Съдът намира, че е спазен справедливият баланс между обществения интерес и защитата на правата на жалбоподателя. Следователно не е налице нарушение на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията.

С оглед на заключенията по член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията, Съдът намира, че не е необходимо да разглежда оплакването по член 13 от Конвенцията.

---

⁴⁵ Връзка към оригиналния текст:
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-158155>

Член 3 от Протокол № 1 към Конвенцията Право на свободни избори

„Риза и други срещу България“, жалби № 48555/10 и №
48377/10⁴⁶

Решение

[» Бюлетин брой 9](#)

Нарушение на член 3 от Протокол № 1 по отношение на правото на г-н Риза и ДПС да участват в изборите (шест гласа срещу един)

Нарушение на член 3 от Протокол № 1 по отношение на правото да гласуват на останалите 101 жалбоподатели

Жалбоподателите са Рушен Мехмед Риза, политическата партия Движение за права и свободи (ДПС) и 101 български граждани, упражнили правото си на вот на парламентарните избори през 2009 г. в 17 избирателни секции в Турция. Те твърдят, че решението на Конституционния съд да анулира изборните резултати в 23 избирателни секции, открити в Турция, е накърнило несправедливо, съответно, правото им да се кандидатира и това да гласуват на изборите – права, гарантирани по член 3 от Протокол № 1 към Конвенцията. Съдът намира, че предвид установените пропуски във вътрешното право, и липсата на възможност да се проведат нови частични избори, спорното решение, което е основано на чисто формални аргументи, е накърнило неоправдано правата на жалбоподателите. Той постановява с шест гласа срещу един, че има нарушение на чл. 3 от Протокол № 1 по отношение на правото на г-н Риза и ДПС да участват в изборите. Съдът намира единодушно нарушение на член 3 от Протокол № 1 по отношение на правото да гласуват на останалите 101 жалбоподатели.

---

⁴⁶ Връзка към оригиналния текст:

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157793>

<http://mjs.bg/47/1604/> решението в превод на български език

Член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията Свобода на придвижване

„Лолова и Попова срещу България“, жалба № 68053/10
Решение по допустимост
[» Бюлетин брой 6](#)

*Оплакване по член 8 и член 2 от Протокол № 4 към Конвенцията
(свобода на придвижване) – несъвместимо *ratione personae* с
разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 13 във връзка с член 8 и член 2 от Протокол № 4 –
несъвместимо *ratione materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

*Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията – несъвместимо *ratione
materiae* с разпоредбите на Конвенцията*

Оплакване по член 6 § 1 от Конвенцията – явно необосновано

[\(виж по-горе\)](#)